

godt, som det nu er ordnet, og man behøver neppe der at ty til yderligere Sagkundskab. Jeg tror ikke, at man kan vente at blive støttet af yderligere Sagkundskab, men det turde dog være et stort Spørgsmaal, om ikke det, at det lykkes saa ofte at faae Mælkprøver førte heldigt til Ende, og at faae den Vedkommende overbevist, inarest grunder sig i, at man i Forveien veed, at det er Forfalskning til Stede, saaledes at man kan faae en Tilstaaelse frem. Det turde maasse være saa, at man alene da, naar man er i Stand til at faae en Staldprøve — thi det er egentlig den radikale Maade at skaffe sig Bevis paa — formaar at bevise, at der har fundet Forfalskning Sted, det vil altsaa sige, naar man kan faae Sømmælk fra de samme Køer i Stalben fort efter, at den anden Mælk er kommen frem. Naar man kan faae en saadan Prøve, saa er den det bedste Bevis, og det er et Spørgsmaal, om man ikke burde have Afgang til det ligesom paa andre Tilvirkningssteder at tage Prøver. Thi naar man har taget en saadan Prøve og sammenholder den med Mælken, som er tagen maasse Dagen i Forveien fra de samme Køer, tror jeg, at man paa den Maade kan komme til et Resultat, og at det maasse er den eneste Maade, hvorpaa man med Sikkerhed kan komme til et Resultat. — Foruden at jeg ellers mener, at man i det Hele maa være noget forsigtig paa det første Stadium, kommer der et andet Moment til, som gjør, at man absolut maa være det, nemlig at Offentliggjørelse skal finde Sted. Den skal finde Sted, naar man paa det første Stadium har fundet Bedrageri og Forfalskning, den være nu lille eller stor. Naar man bekendtgjør noget Saadant, hvilket jeg i og for sig anser for hensigtsmæssigt, tror jeg, at man maa have fuldstændig Sikkerhed for, at man har fundet det Rette, saaledes, at man har fuldstændig Sikkerhed ikke blot for, at man har fundet den Feil, som er konstateret, men ogsaa Sikkerhed for, at der ikke har været andre Feil, altsaa Sikkerhed for, at naar man har to Prøver af Smør eller Mel fra en Mand, og man finder en Feil ved den ene Prøve, man da ikke lader den anden slippe, uagtet maasse denne anden er grundig forfalsket og f. Ex. indeholder Smør sedt eller den Slags Ting. Det er man ikke i Stand til at godtgjøre ved den første Undersøgelse. — Jeg har forbyder mig meget i dette Lovforslag, fordi jeg tillægger det stor Betydning og ønsker det fremmet og fremmet paa en heldig Maade. — Jeg kan indskrænke mig til endnu et Par Bemærkninger om en Sag, som forekommer mig at frembyde en særlig Interesse. Det er det Forhold, hvori Lovforslaget er sat til Dagspressen. Det er virkelig ordnet paa en ganske interessant Maade i Lovforslagets § 11. Domfældelser skulle bekendtgjøres af Politiet med Angivelse af den Skyldiges Naam og Forseelsens Bestaaelse. Saa kommer Hovedreglen, som er den gjældende uden-

for Kjøbenhavn. Reglen er der den, at alle Bekendtgjørelser skulle ske i Stedets mest udbredte Blad. Jeg forudsætter et uhyre Spectakel om at udfinde dette mest udbredte Blad. Det kan give Anledning til mange Undersøgelser. Det er en meget dristig Sætning, som den høitærede Justitsminister der er kommen frem med. At udfinde det mest udbredte Blad kunne vi ikke indlade os paa. Er det det, som har de fleste Abonnenter, eller det, som læses i Byen, eller som læses mest paa Landet, det, der læses af den folkelige Side, af den almindelige Befolkning, af Benstre, af Høire osv. Jeg tror, at der vil komme megen Forvirring frem, og jeg tror, at de ulykkelige Politimestre ville være meget ilde stillede, naar de skulle bevise, at de have foretaget Bekendtgjørelsen i det mest udbredte Blad. Smidler tid, jeg kan godt blive staaende ved Bestemmelsen, og det er jo det Vigtigste. For Kjøbenhavns Vedkommende er der sket en Undtagelse. Ja, jeg veed ikke, om det i Virkeligheden er en Undtagelse. I Kjøbenhavn skulle nemlig alle Bekendtgjørelser ske i Berlingske Tidende. Det er vist overmaade hensigtsmæssigt, og jeg antager ogsaa, at efter de Forhold, der, saavdt jeg veed, finde Sted i den kjøbenhavnske Presse, er man vant til, at saadanne Bekendtgjørelser indrykkes i Berlingske Tidende, selv om det ikke skulde være det mest udbredte Blad. (Ville: Det er Berlingske Tidende ikke.) Det er det altsaa ikke, efter hvad det erede Medlem, som er mere orienteret i disse Forhold end jeg, siger. Det kan være hensigtsmæssigt, at det udenfor Kjøbenhavn er i det mest udbredte Blad, at Bekendtgjørelserne skulle ske, men jeg tror som sagt, at det vil være forbundet med overmaade stort Bævar for Politimestrene at tilfredsstille Befolkningen, naar de skulle til at afgjøre, hvilket der er det mest udbredte Blad. Derom vil der vist være meget forskellige Meninger. Det er uden Tvivl en meget passende Straf at komme i Bladet for den Slags Ting. Hvis det var i Bladets Text, Vedkommende skulde behandles, kunde der være forskellige Meninger, om det var slem eller ikke slem. Der er Mange her, som ere saa vant til det, at de ikke se noget Afstrækkende deri, og for Noget kan det endog saa være nyttigt, at Blade af en anden Retning rive ned paa dem. Den Anskuelse har jeg saaledes hørt fremsætte, at Folk ikke have været saa fæde af at staa i Spirebladene, for saa kom Benstre til at stutte dem mere. Men da det ikke er i Bladets Text, men under Advertissementerne, at Bekendtgjørelserne skulle staa, og under Politimesterens Navn, antager jeg det for en meget passende Straf. Jeg skulde være tilbøielig til at tro, at den er meget haard og vil for de Næringsdrivende faae en større praktisk Betydning, end de andre Straffebestemmelser i Loven, som jeg ikke skal indlade mig paa, da jeg ikke har Noget imod dem at erindre.